

■ INDIEN
■ DELHI
■ 8-12 JANUARI

nr.
01

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

Turkish Airlines överaskade. Vegetarisk mat som beställt, två säten var och planet anlände före tidtabell. Indiska tullen tog dock någon timme att ta sig igenom.

Medföljande raggsockor och duntofflor hör till packningens favoriter. Igår testade Maria sina nya skor och förfrös stortän under kvällens middag.

New Delhi är inte detsamma som Delhi. Där finns inga löst springande kor, inget skräp, ingen trängsel och knappt inget Indien.

Inte en dag utan raggsockor och privatchaufför

Efter mellanlandning i folktomma Istanbul möttes vi äntligen av ett sprudlande, färgglatt Delhi. Kylan i luften har kompenseras mer än väl av ett varmt och generöst mottagande.

Planerare till trots - som vanligt misslyckades vi med att hålla packningen under kontroll. Fyra kilos övervikt redan på Arlanda!

Vi bor numera hemma hos familjen Chandra som har sitt residens i New Delhis Östermalm. Familjen består av tre personer plus tre chaufförer, en trädgårdsmästare, två kökspersonal, en städerska, en tvätterska, en barnvakt och förstås två grindvakter. Vår tilldelade chaufför kryssar vant mellan kossor, hundar, tiggare och potthål i Delhis täta kvarter.

Vi klarar maten rätt bra sedan familjen reducerat chillinivån till babynivå. Maria har nu också lärt sig att grön chilli och 'harrys kottar' inte är samma sak. Ett problem kvartstår - det verkar alltid finnas en rätt till att duka fram. Vi börjar känna oss riktigt övergödda.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Dokumentärfilmaren Moji Riba tog häromdagen med oss till Lodi garden, en enorm park som vår husfader nu vill att vi skall komma med ett utvecklingsförslag till. Får se om vi hinner slänga ihop ett sådant innan vi måste dra vidare.

NÄSTA VECKA...

Konferensen "New Architecture and Urbanism" drar igång ikväll. Fortfarande oklart vilken dress-code som gäller. På måndag väntar Taj Mahal och därefter kanske Himalaya.

■ DELHI
■ INDIEN
■ 12-18 JANUARI

nr.
02

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Vår husfader gick till slut med på att släppa ner oss i tunnelbanan i Delhi för ett studiebesök, men givetvis inte utan vår privatchaufför i hälarna.

Tunnelbanan tog oss till Chandni Chawk, en livlig, myllrande stadsdel som i folkmun kallas Old Delhi. Här finns allt som inte finns i New Delhi: kor, skräp, trängsel och 100% Indien.

Det sägs att arkitekten bakom Taj Mahal fick sina händer avhuggna av beställaren så att inga liknande byggnader skulle kunna byggas därefter. Tragiskt.

Bland gubbstruttar och snarkande kameler

Veckan inleddes med arkitektur- och planeringskonferens och därefter skannade vi av Delhis sevärdheter och Agras Taj Mahal. Vi har även hunnit med att föräta oss på indiska kulinariteter och ser nu fram emot matrast i Nepal. :)

Konferensens dragplåster Leon Krier dammade av sitt bildspel med senaste nytt från 70-talet. Andra gubbstruttar läste ordentligt och ordagrant från sina tättskrivna manus. Som helhet var konferensen alldeles för fokuserad på byggnaders form. Stadsrummets gestaltning, "place-making" kom i fokus först på konferensens sista dag. Åhörarna valde då sorgligt nog att hellre lyssna på föredragen om arkitektur och "form-making".

Efter konferensen åkte vi på turistresa till Agra där ett av världens sju underverk finns att beskåda. Dit fick inte vår chaufför köra med myndighetsbilen men självklart blev vi tilldelade en kommunal tjänsteman som eskorterade oss säkert dit och hem i taxi.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Under konferensen på The Grand fick vi användning för våra "överviktskläder". Vi har lyckats byta till oss en hel del visitkort, sovit på mer än ett föredrag, ätit upp oss ytterligare och eventuellt lärt oss ett och annat om hur svenska städer skulle kunna förnyas.

INOM KORT...

Veckan avslutar vi med en kort visit i Nepal som startar med ett dygn i Katmandu. Därefter flyger vi till Pokhara för ett studiebesök i Gandaki, som är en av SOS barnbyar.

■ KATMANDU
■ NEPAL
■ 19-21 JANUARI

nr.
02+

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Besöket i barnbyn berörde oss djupt. Förutom att ge trygghet och ett hem till 160 ensamstående barn erbjuds också skola och dagis för andra behövande barn i Pokhara.

Vi fick aldrig se det vykortsvackra Pokhara, men enligt uppgift ligger staden oslagbart vackert med Himalaya och Anapurna som bakgrund. Vi får helt enkelt återvända hit en annan gång.

I förra veckobrevet skrev vi att Taj Mahals arkitekt fick sina händer avhuggna. Samma öde mötte även alla de skickliga hantverkarna som åstadkommit miraklet.

På snabbvisit i Yetins land där dimman ligger tät

Nu har vi lämnat den bekväma tillvaron hos familjen Chandra. Trots våra erfarenheter av kyla i Delhi bokade vi modigt in en flight norrut, till Nepal där Himalaya reser sig mot skyn. Ganska snart upptäckte vi att vi kommit till Nepal i helt fel årstid.

Hotellhissen i Katmandu visade siffran elva. Detta var ingen varningsangivelse utan helt enkelt en redovisning av aktuell inomhus-temperatur. Som tur var bjöd dagarna på sol och stadens ekologiska restaurang hade en glödande kamin att kura invid.

Yeti Airs minsta jetplan tog oss till Pokhara vid Himalayas fot. Dimman försenade planet 5 timmar och dolde skickligt bergen, men som tröst skyntade Himalaya genom flygplansfönstret. Pokhara är normalt en stad för trekkers som vill vandra i bergen. Vi styrde kosan till SOS barnby, Gandaki för att besöka Pemba, Mickes fadderbarn. I barnbyn finns det 16 mammor som vardera har 10 barn att ta hand om. Byn präglas av värme och generositet.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Byns "far" visade oss snabbt till Pembas hus där nästan alla barn var hemma. Mickes Pemba skulle vara ca 9 år, men väl på plats uppgavs det att han var 17. Alla satt spänat och väntade på att Pemba skulle komma hem från skolan. Först efter 20 min kom någon på att det ju fanns två Pemba i huset och gissa vem som satt där blygt mellan oss! Nu kunde åldern också justeras till 5 år.

NÄSTA VECKA...

Då vänder vi tillbaka till Indien och besöker där storstäderna Kolkata och Mumbai.

■ KOCHIN
■ INDIEN
■ 22-29 JANUARI

nr.
03

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

I Kolkata tog vår indiske vän Kaushik ut oss på en runda i stan för att äta av gatuståndens mat. Vårt skeptiska ansiktsuttryck mötte han lugnt med kommentaren "Don't worry, it's all in the mind".

Det är fortfarande lite oklart om Mumbai är värt ett återbesök. Största delen av vår vistelse där spenderade vi i timlånga bilfärder i stadens trafikinferno.

På en restaurang i Kochin fick Micke lära sig att den varma koppen med citronvatten som avslutade måltiden var avsedd för tvätt av högerhanden och inte en just gratisdrink.

Från kolmonoxidförgiftning till ayurvedisk transendens

Denna vecka har vi fått oss en rejäl dos avgaser i Indiens mångmiljonstäder Kolkata och Mumbai. För att avgifta oss har vi nu påbörjat en reningsprocess i Kochin och Munnar.

Det verkar som om Indiens alla storstäder lider av samma åkomma. Folk spenderar timmar i förgiftande bilköer och fotgängare ses som rörliga rundningsmärken i trafiken. Effektiva kollektivtrafiklösningar ligger ännu långt borta.

Från Mumbai flög vi till Kochin i delstaten Kerala. Som kontrast till megastäderna Kolkata och Mumbai känns Kochin behändig med sina 1.3 miljoner invånare, men samma omänskliga trafikmiljö möter vi även här.

I Kerala och Kochin är dock ayurvediska behandlingar lättillgängliga och vi försöker nu rensa våra nedsotade lungor. Ayurvedan kompletteras med en tur till teodlingarnas Munnar. Den rena luften och det enastående vackra landskapet helar både kropp och själ.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Kolkatas allmänna torg säljs ut bit för bit och snart är det bara privata, välbevakade torgmiljöer som finns att tillgå. Arkitekten Charles Correa har nyligen formgett City Centre, ett privatfinansierat stadsdelscentrum, som attraherar människor långt in på kvällarna. Platsen är en lyckad satsning, men en stor del av det indiska gatulivet och den informella handeln är förstörd utestängd från området.

NÄSTA VECKA...

Då fortsätter vi utforska Kerala och tar tåget söderut till Varkalas stränder!

■ VARKALA

■ INDIEN

■ 30 JANUARI - 5 FEBRUARI

nr.

04

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

På veckans matlagningskurs fick vi lära oss fem indiska rätter. Efter en liten olycka med het olja lärde vi oss också att fuktad salt som läggs på brännskadan gör att man slipper blåsor. Fiffigt!

Bakom husknuten står en stor elefant och trumpetar, vi delar badrum med tusenfotingar och någon slags bambu-husbock knaprar i väggarna, men inte en enda kackerlacka har skymtats!

Vår ayurvediska reningsvecka avslutades med en örtbaserad tarmrengöringsdag. Vi startade kl. 6 med intag av diverse örter och sedan hade vi fullt upp resten av dagen kan man säga!

För ovanlighetens skull håller vi oss till en och samma plats denna vecka. Kanske inte så konstigt förresten; solen skiner, havet är ljust och luften är så där lagom behagligt varm!

Trots att vi tagit "semester" denna vecka kan vi inte låta bli att analysera den fysiska miljön. Vi förvånas över den stensatta vägen, belägen högt uppe på branten ovanför stranden i Varkala. Från vägen har man en fantastisk utsikt över stranden, havet och solnedgången.

Det visar sig att myndigheterna för en tid sedan bestämde sig för att exproprierar en remsa land från fastighetsägarna utmed kusten. I utbyte skapades en tillgänglig och attraktiv gata genom området. Cirka 20 m nedanför gatan breder en lång strand ut sig mot ett oändligt hav.

Självklart passar vi på att njuta av tillvaron denna vecka. Dubbla massagepass bokas in varje dag, däremellan varvar vi bad med besök på någon av gatans alla restauranger.

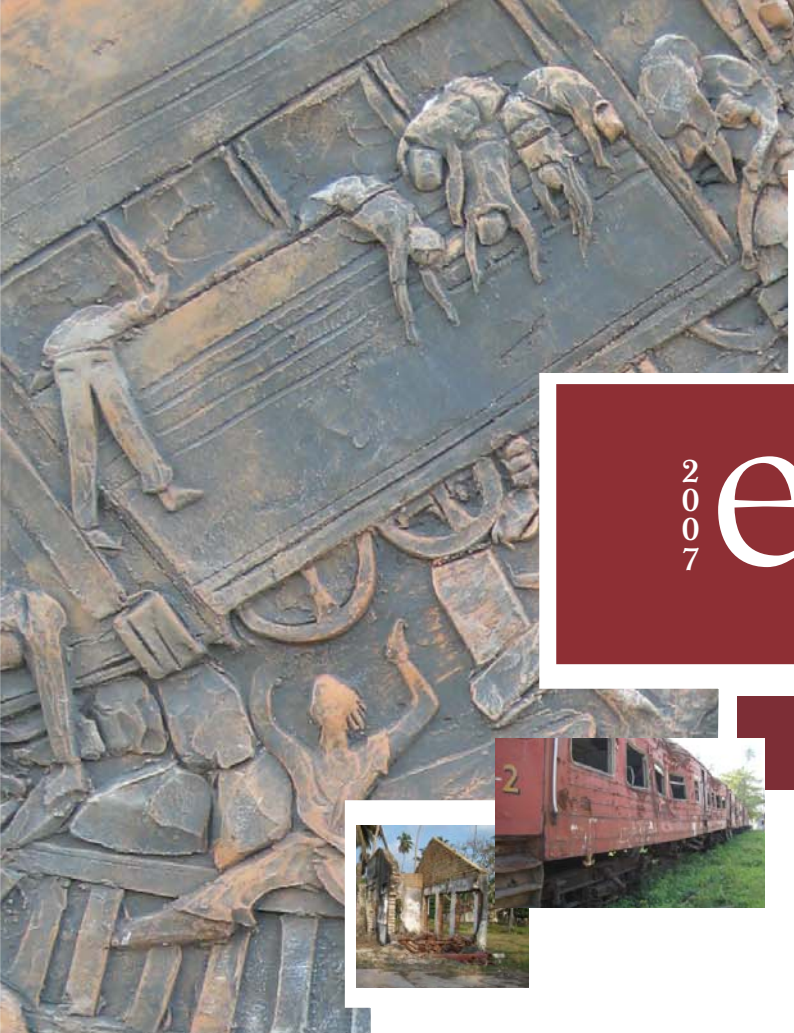
Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Vägen utmed bergskanten kantas idag av butiker och restauranger och många hyr sina lokaler säsongvis. Förutom hyra betalar man en avgift för vägens skötsel. Vad som ännu inte lösts är sophämtningen, så många tippas helt enkelt ner sina sopor i ravinen nedanför. Det gamla tricket att sopa smutsen under mattan lär inte fungera i längden här heller.

NÄSTA VECKA...

Vi lämnar Indien och flyger till Sri Lanka för att besöka planeraren Dhammika, som arbetar med återuppbyggnaden efter Tsunamin 2004.

■ HIKKADUWA
■ SRI LANKA
■ 5 - 12 FEBRUARI

nr.

05

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Ett fullsatt tåg med helgfarande familjer stoppades av tsunamins första våg. Få kunde simma och de flesta stannade därför kvar i tågvarnarnas trygghet. När nästa våg kom spolandes tåget iväg och 1280 personer miste livet.

Efter tsunamin har man infört obligatorisk simundervisning i skolorna från 5 års ålder. När tsunamin svepte in var det bara hälften av männen och endast några få procent av kvinnorna som var simkunniga.

Kvinnornas traditionella klädsel, med långa tunga kjolar tros också ha bidragit till den stora andelen kvinnor bland de döda. I varningen inför kommande tsunamivågor påbjuds numera ombyte till byxor.

Landet där drömmar och mardrömmar möts

I Sri Lanka är döden en del av vardagen. Alla vi möter har en historia att berätta. Tsunamin tog mer än 40 000 liv i Sri Lanka och fullsatta bussar utsätts för självmordsattentat. Efter drygt 25 år hoppas man fortfarande på fred.

Vi besöker några kuststäder i södra Sri Lanka och möts av människor med en stark framtidstro men samtidigt finns rädslan alltid närvarande. När som helst förväntar man sig en ny tsunami och bussarna till huvudstaden Colombo känns för många som rysk roulette.

Mycket av den förstörda infrastrukturen har återställts efter tsunamin, men fortfarande bor många familjer i tillfälliga skjul. Hjälporganisationerna har skickats hem och myndigheternas insatser verkar långt ifrån räcka till. Utanför Hikkaduwa är spåren efter tsunamin påtagliga, överallt finns husgrunder som avslöjar att både hus och människor försvunnit. Vi ser dock hoppfulla försök att bygga upp en ny tillvaro. Resurserna är knappa och det kommer att ta tid, men hoppet finns där.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Nimal Shantha förlorade nästan hela sin släkt i tsunamin och sköldpaddsfarmen hans far byggt upp var borta på några få sekunder. Det gångna åren har Nimal sakta kommit över sorgen och tagit vid där hans far slutade. Den återuppbyggda farmen räddar årligen 8000 havssköldpaddor från grytorna i Hikkaduwa. Om 30 år återvänder det två havssköldpaddorna vi släppte ut i havet och kanske, kanske står vi då där på stranden och väntar.

NÄSTA VECKA...

Vi lämnar Sri Lanka och möter ett nytt år i Hanoi.

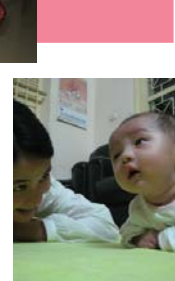

■ HANOI
■ VIETNAM
■ 12 - 18 FEBRUARI

nr.
06

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

Veckan inleddes med två dagar i Chennai i Indien. Samma trafikproblem där som i Indiens övriga storstäder. Som tröst fick vi dock en fräsch 26 rätters ayurvedisk lunch för 16 kronor. Inte helt fel!

Föutom hund och gris finns det ytterligare tio djur i zodiaken och vart tolfte år återkommer samma djur. I Vietnam är Maria en katt men i Kina är hon kanin. Mikael är dock alltid en apa!

Vad som väntar 2007 års grisdöttrar är oklart men pojkar som föds i år kommer i alla fall att lyckas bra med det mesta i livet sägs det här, särskilt finansiellt och yrkesmässigt.

Grattis alla grisar - nu är det äntligen er tur igen!

Från Chennai har vi via Bangkok tagit oss till Hanoi i Vietnam, där vi landade mitt i årets viktigaste högtid. Tet är en tid på året då man för en gång skull stänger igen sina butiker och verksamheter. Många passar då på att resa iväg för att umgås med släkt och vänner.

Tet är den vietnamesiska versionen av det kinesiska nyåret och firas under ett par dagar i januari/februari. Hundens år är nu förbi och vi har tagit klivet in i grisens år.

När allt är stängt i staden är det tur att man har vänner som underhåller en. Här i Hanoi blir man dessutom lätt inbjuden på kalas om man råkar gå förbi ett sådant. Vi har under veckan testat flertalet tetspecialiteter - med undantag för de med huvud och fötter förstås!

När butikerna öppnar igen efter Tet sägs det att årets första kund sätter normen för den kommande försäljningen under året. Vi är ju miljonärer, åtminstone på pappret (1 miljon Dong = 500 kr), så lite shopping blir det nog!

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Välkomna in i grisens år! Alla ni som är födda i grisens tecken har ett särskilt gynnsamt år att se fram emot! Tidigare grisår var 1995, 1983, 1971, 1959, 1947, 1935, 1923, 1911 och 1899. Observera att om man fyller år i januari eller februari bör man kontrollera när nyåret inträdde just det året då man föddes.

NÄSTA VECKA...

Vi är kvar i Hanoi och tittar närmare på stadens liv och pågående urbana förändringar.

HANOI

VIETNAM

19 - 25 FEBRUARI

nr.

07

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Hanoi är tydligen en stad man lämnar så fort man har en chans. När vi berättar för andra turister att vi varit här i 10 dagar tittar de på oss som om vi kom från en annan planet.

Hemma i Sverige lever vi på det Norra Smedjegatans delikatessebutik kan erbjuda i ostväg. I går hittade vi äntligen en bit cheddarost som vi likt två hungriga små möss, snabbt gnagde i oss utanför shoppingcentret.

Ost verkar vara en näst intill okänd produkt i Vietnam. På en internationell restaurang i bostadsområdet Trung Hoa förväxlade kocken ost med smör. I mozzarellaalladen låg fint tillskurna kuber av nya zeeländskt smör.

Hanoi - staden som ständigt byter skepnad

Under de senaste fem åren har vi besökt Hanoi vid tre tillfällen och varje gång möter vi en ny stad. Vi känner fortfarande igen oss men både i stort och smått har mycket förändrats. I Hanoi verkar det som om allt är möjligt.

Nytt för den här gången är det stora stadsbyggnadsprojektet The Manor vid My Dinh-Me Tri. Det liknar inte de andra områdena som är under uppbyggnad i Hanoi just nu. Kvarteret är som ett extruderat parisiskt kvarter med våningsantal varierande mellan 4 och 27 våningar. Inflyttning kommer ske framöver, så det är ännu för tidigt att avgöra om man har lyckats skapa en levande stadsdel. Det skall bli intressant att följa områdets utveckling och vi ser fram emot att återbesöka Hanois "Paris" kommande år.

I gamla stan där vi bor är förändringarna småskaliga men ändå påtagliga. Butiker, hotell och restauranger uppgraderas och renoveras. Vårt gamla 7\$ hotell är borta men för 20\$ natten sover man minst lika bra.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Inför Hanois 1000-års jubileum 2010 förbättrar man stadens infrastruktur. Bygget av en viktig länk i Ring Road 1 har dock stött på patrull. Just där vägen skall anslutas till Nguyen Luong Bang har man nu hittat lämningar efter ett uråldrigt altare, jämnårigt med staden. Utgrävningarna väcker stor nyfikenhet hos allmänheten och myndigheterna skissar på en lösning där både vägen och altaret kan samexistera.

NÄSTA VECKA...

Vi lämnar Hanoi och tar oss till världsarvsstaden Hoi An i mellersta Vietnam.

■ HOI AN
■ VIETNAM
■ 26 FEBRUARI - 4 MARS

nr.

08

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Mitt i natten fick vår buss punka. Här i Vietnam innebär det dock inga större problem. Man kör bara fram till närmsta verkstad, väcker upp hela huset och får det fixat i ett nafs.

Till vår förvåning har vårt gamla hotell här byggts om, efter förra resans något oblyga synpunkter. Hotellet har nu en trevlig atmosfär, 8 nya rum, en svalkande pool och en restaurang som nu tom serverar en ätbar frukost!

I Hoi An har man förstått vikten av trafikfria shoppingstråk. Vid gatans entré sitter en trafikpolis som ser till att alla motorfordon hålls utanför. Att köra in moppen på rullen verkar dock vara ok.

Världsarvsstaden som även vänder andra sidan till

Efter två veckor i Hanoi var det så dags att lämna moppemyllret. Flyget till Danang var fullbokat och vi fick snällt boka in oss på 19-timmars bussen. Mer eller mindre smidigt, en punktering senare, kom vi i mål i Hoi An.

Hoi An upptecknades 1999 som världsarv på UNESCOs lista. Redan fjorton år tidigare klassades staden som nationalarv. Staden är unik i Vietnam och den gamla stadskärnan är ett välbevarat exempel på en sydasiatisk handelshamn. Hamnen hade sin glansperiod mellan 1400-talet och 1800-talet.

Hoi An är dock i högsta grad fortfarande en levande handelsstad. Handeln har flyttat från hamnen in till stadskärnans små köpmanshus. Gatorna kantas av butiker som säljer lokala hantverksprodukter i trä, sten och siden och det finns hundratals små "showrooms" där man ser ut en modell och ett tyg för att sedan några timmar senare hämta ut sitt nya plagg. Om man är lite kreativ finns det inga gränser för vad man kan få tillsnidad här!

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Varma dagar flyter Thu Bon floden fram som en svalkande bris genom staden Hoi An. På den norra banken ligger stadens gamla kvarter och på södra sidan pågår arbetet med att höja kajkanten som skydd mot årligen återkommande översvämningar. I samband med kajhöjningen skapas nu en lång och bred strandpromenad, som även rymmer en internationell skulpturpark. Hoi An har fått en ny sida att visa upp.

NÄSTA VECKA...

Vi reser till Ho Chi Minh-staden i södra Vietnam, och träffar där bla den tyske arkitekten Ismael.

■ SAIGON
■ VIETNAM
■ 5 - 10 MARS

nr.
09

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Vid veckans återbesök i Phu My Hung lyckades vi på nytt ta oss upp på ett av höghusens tak. För varje år verkar dock husen i Vietnam bli allt högre. Det börjar närma sig svindelnivå.

På de utomvietnamesiska restaurangerna ser vi denna gång betydligt fler vietnameser än vad vi sett tidigare. Förändrade matvanor är bara ett av många exempel på den pågående globaliseringsprocessen.

På Café Terrace gjorde vi ett försök att få en Telatte, som saknades på menyn. Efter några minuters noggrannt förklarande verkade allt vara grönt, men inkom två koppar starkt kaffe med varsin dränkt Liptontepåse.

Lugna gatan - en ny tillvaro bakom galler och bom

Från småskaliga Hoi An har vi tagit oss till Ho Chi Minh-staden som är huvudstaden Hanois finansiella storebror. Precis som Hanoi domineras HCM-staden av storskaliga stadsbyggnadsprojekt, men inte heller här verkar man bygga för "medel-Nguyen" precis.

I alla nybyggda områden vi besökt hittills är boendekostnaden i nivå med den i Sverige. Höga hyror och bostadspriser till trots, verkar det inte vara någon brist på hugade spekulanter. Det förvånar, då många vi lärt känna i Vietnam endast tjänar mellan 350-1500 kronor per månad. Vår vän Trang t ex är lärare och hon tjänar 750 kr i månaden.

Med inkomstklyftor kommer också rädslor och många av de nya områdena präglas av detta genom sina höga staket och vaktbevakade infarter. Till skillnad från motsvarande områden i Kolkata, Indien kunde vi här dock rätt enkelt passera grindvakten. Men vårt flitiga fotograferande och nyfikna snokande väckte förstås som vanligt misstankar.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

I den nya stadsdelen Phu My Hung i Ho Chi Minh-stadens utkant är den fysiska miljön planerad utifrån motorförarens perspektiv. Övergångsställen verkar finnas mest för syns skull och slutar inte sällan i en rabatt eller i ett dike. Trottoarer och entréer är ofta otillgängligt höga och belamrade med motorcyklar och butikernas varor. I detta område är det helt enkelt inte meningen att man ska röra sig till fots.

NÄSTA VECKA...

Vi tar ett stort kliv "down under" och tar tempen på Sydneys pulserande stadsliv.

- CANBERRA
- AUSTRALIEN
- 11 - 18 MARS

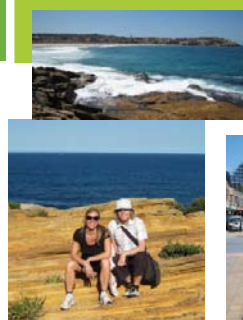
nr.

10

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"

GANDHI

Affischer på Sydneys flygplats varnar: "We find - you're fined" och syftar på införselsförbudet på en mängd varor. Våra ayurvediska örter sågs inte som något större hot men vår vietnamesiska matsäck fick permanent inreseförbud.

I Australian Capital Territory har man lagt till en extra helgdag för att fira Canberras födelsedag. De flesta verkar dock utnyttja långhelgen till annat. Staden töms och vägen till kusten fylls av helglediga stadsbor.

I Sydney använder man den fysiska miljön som ett nöjesfält. Den 130 m höga Harbour Bridge kan bestigas och i vattnet nedanför erbjuds turer på racerbåtar. Om monorailen är stadens spöktåg är ännu oklart, det råder delade meningar.

På besök i staden som tog ut en dags semester

Under vår första australienvecka besöker vi Sydney och några sovande kuststäder. Vi tar oss runt i vänstertrafikens land i en hyrbil där blinker- och vindrutetorkarspaken sitter lite tvärtom. GPS-navigatören "Road Angel" guidar oss vidare fram till huvudstaden Canberra.

Äntligen anländer vi till ett land där man kan ta sig fram till fots! "It's just around the corner" kan på australiensiska mycket väl betyda ett gångavstånd på minst 1 km. I Sydney är tunnelbana, färja, buss, taxi och monorail bekväma alternativ när gångavståndet blir alltför stort. Hurra för biloberoendet i staden!

I Canberra erbjuds en möjlighet att studera en "påhittad" stad. Australien behövde en huvudstad och 1912 blev det slutligen amerikanen Griffins planförslag som segrade över de övriga ca 130 planförslagen. Griffins planidé och ideal lever ännu kvar och staden utvecklas och förändras i takt med samtiden. Synd bara att Canberra passar på att ta ledigt när vi för en gångs skull har vägarna förbi.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

I centrala Sydney har man smugit in en monorail i gaturummet som tar förvånansvärt lite plats på marken. Tåget susar tyst fram längs med husfasaderna och vid korsningen Pitt str. - Market str. genar det genom hushörnet; inne i huset finns hållplatsen. Turtätheten är hög men man kan bara resa i en riktning och linjesträckningen fungerar tyvärr inte lika bra för arbetspendlaren som för turisten. Bra försök dock.

NÄSTA VECKA...

Vi hämtar ut en "camper van" i Sydney och ger oss ut på ett 3000 km långt äventyr längs ostkusten!

■ COFFS HARBOUR
■ AUSTRALIEN
■ 19 - 25 MARS

nr.
11

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

I området kring Blue Mountains, skinner bergen blå pga eukalyptusträdens avdunstade olja. Här har fantastiska vyer och naturmiljöer tillgängliggjorts med hjälp av bergbanor och ormsäkra vandringssstigar.

I Australien är det inte bara att parkera sin "camper" där man tycker det ser fint ut. Om man har otur kan en stor del av dagen gå åt till att finna en plats för natten. Camping får bara ske på ordnade platser, annars riskeras böter.

Vid Port Stephens finns världens största "sandlåda". Hit tar man sin 4wd för att köra omkring på 30-40 m höga sanddyner. Många passar på att leka av sig i sanden och här erbjuds allt från sandsurfning till cykelrace.

På fyra hjul går den som vi gillar allra mest

Vår campingturné har inletts och hittills har vi kört 1057 km med "campern" som har nästan allt. Det enda som saknas är wc och dusch. Vi har dock inte hunnit så långt på vägen mot Cairns pga avstickare åt både öst och väst.

Australiensarna verkar vara ett bilälskande folk. Vägarna är bra och tvärs genom alla städer går genomfartsgatan kring vilken stadens alla butiker och restauranger samlats. Ett par steg från bilen så är du inne i butiken. I Queanbeyan står det tom på skyltarna "Pedestrians must give way to vehicles". Riktigt så illa är det dock inte överallt. Vi har även sett fina exempel där man blandar gång och biltrafik på fotgängarnas villkor. Go aussies!

Trafikseparering var hett på sextio och sjuttitalen runt om i världen. Australiensarna verkar nu ha hakat på en ny trend, generationsseparering. Längs vägarna skyltas det om "Retirement village" för de över 55. Innanför grinden erbjuds man ett liv väl skyddat från mopedungdom och annat läskigt.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Ivriga att komma iväg på vår upptäcktsfärd längs Australiens ostkust glömde vi räkna in allt bagage. Fyra timmar och 160 km senare, stod vi åter igen utanför biluthyrningsfirman. Denna gång för att hämta upp "returbiljetten" till Sydneys rusningstrafik. Vår elektroniska vägängel svek oss sedan i skyskrapornas satellitskugga, men så äntligen fann vi skylten som pekade mot utgången - Harbour Bridge. No worries!

NÄSTA VECKA...

Vi fortsätter färdens längs kusten och hoppas möta Brisbane och Byron Bay i strålende solsken.

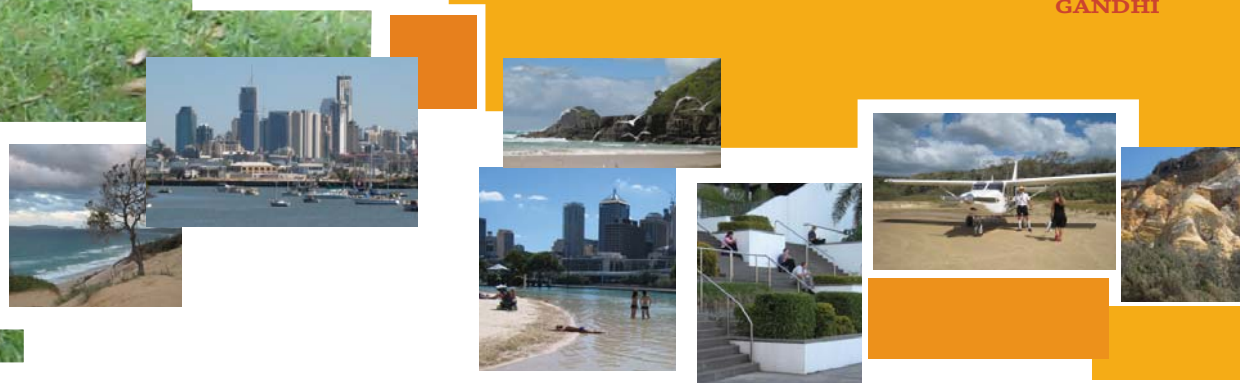

HERVEY BAY
AUSTRALIEN
26 MARS - 1 APRIL

nr.
12

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

På Fraser Island stod plötsligt två snygga piloter med kortbyxor och vita knästrumpor. Stranden var tillfälligtvis deras flygfält och vem kan säga nej till en charmögd pilot med nypolerad propeller. Up, up and away!

Brisbane city har inget havsbad men det hindrar inte den kreativa stadsbyggar- en. Intill promenadstråket, med staden som bakgrund, har man skapat en konstgjord sandstrand med bad. Inget inträde bara att hoppa i!

När man lever campingliv börjar man inse hur liten yta man egentligen kan leva på. Här delar kök, vardagsrum och sovrum på knappt 8 kvm. Snacka om "compact living".

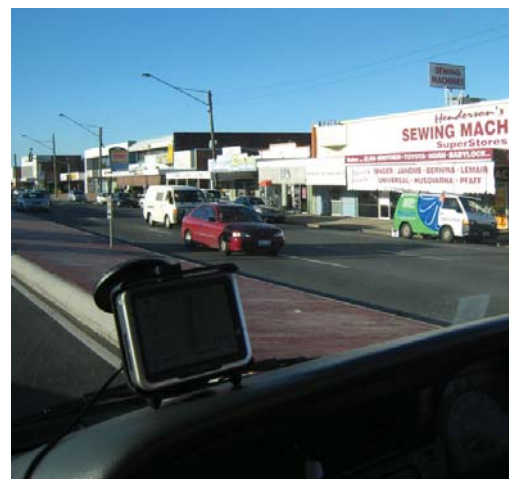
Jaha... utanför Brisbane ser det visst ut som skit igen

Trippmätaren visar nu 2098 km. Innan campern skall återlämnas i Cairns om drygt en vecka har vi enligt "vägängeln" ca 1400 km kvar av vår resa längs Australiens ostkust. Vi får se om vi hinner till Bangkokflyget som väntar den 10 april. Annars blir vi väl kvar.

Ett intressant fenomen man kan studera här är hur olika kuststäder utvecklats åt helt olika extremer. Byron Bay tex har blivit en tillflyktssort för alternativa livsstilar. Utmed stadens gator ligger ekologiska caféer, butiker, healers, naturapotek och annat hälsoinriktat. Invånarna har satt sig emot McDonalds och höghus så här finns ingetdera.

I Surfers Paradise är det fastighetsinvesteringar och hotell som dominerar. Hela stan är full av höga hotellbyggnader och huspriserna ökar med 30% per år. Man undrar hur länge marknaden håller i sig. I Noosa börjar en småskalig stad ta form. Faktiskt ganska trevlig att vistas i till skillnad från många andra australiensiska städer.

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Ständigt under vår resa blir vi påmind om att landet är ungt. I den ena staden efter den andra håller man hårt i allt som kan tänkas vara av historiskt intresse om det så bara är 50 år gammalt, men man verkar inte vara lika intresserad av att skapa något för framtiden att bevara. Om ordet fult får användas för att beskriva dessa cowboystäder med en-tvåplanslador överlastade med reklamtext, så gör vi nog gärna det.

NÄSTA VECKA...

Vi hoppas kunna ta oss ut till Stora Barriärrevet för att snorkla lite innan vi måste lämna Australien.

■ PORT DOUGLAS
■ AUSTRALIEN
■ 2 - 8 APRIL

nr.
13

2007 **VECKANS** explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

I Whitsunday Islands skärgård fann vi en man som reser jorden runt för att motbevisa en myt. Ni som tror att vatten virvlar åt olika håll på norra och södra hemisfären kommer snart få ett chockerande besked.

Tro inte att det räcker att akta sig för hajar när man badar här i Australien. Under tiden okt-maj är havet utanför Queensland fyllt av pyttesmå, dödliga stingers (brännmaneter). Badar gör man endast iklädd "stinger suit".

De flesta campingar är fullbokade under påskhelgen. En tsunamivarning medförde dock att många avbokade i sista minut. Vi hade plötsligt hur många platser som helst att välja bland. Tsunamin blev bara 13 mm hög. Puh.

I Townsville har man vänt motvind till medvind

Under våra fyra veckor här i Australien har vi inte ens lyckats täcka in hela ostkusten trots att trippmätaren nu visar 3842 km. Det här landet är för stooort!

Vid Airlie Beach tog vi till sjöss. Campern fick snällt stanna i land när vi mönstrade på The Tall Ship Defender, en gaffelriggare på 115 fot tillverkad någon gång på slutet av 1800-talet. Seglatsen bjöd på både hajar och sol-sken. Som tur var fanns där sedan två franska matroser redo att putta igång vår kära camper som nog var lika trött på alla dessa km på vägarna som vi. Vive la France!

Med tomt batteri tog vi det för säkrast att sträckköra ända till Townsville. För tio år sedan var staden inne i en negativ befolkningstrend. Man bestämde sig då för att inte bara se på utan göra något åt saken. Stora satsningar gjordes på offentliga miljöer och nya lägen för bostäder. Townsville ingår nu som en del av Australiens snabbast expanderande region. "Om en bare vill så går det".

Det går att nå oss via epost: maria@mangoarkitekter.se och mikael@mangoarkitekter.se

Runt om i Queensland finns gasoldrivna utomhuskök utplacerade för allmänheten att utnyttja. Vid parkområdet "The Strand" i Townsville, var det idag en filippinsk familj som hade släktkalas. "Köket" ligger mitt i en park och det finns gott om sittplatser för alla. Parken sprudlar av liv i en härlig blandning av offentligt och privat och har man tur blir man kanske som vi inbjuden på påskmiddag.

NÄSTA VECKA...

Vi avslutar vår resestudie i Bangkok innan vi så äntligen återvänder till våren i Sverige!

■ BANGKOK
■ THAILAND
■ 9 - 12 APRIL

nr.

14

2007 VECKANS explorer

"BLI DEN FÖRÄNDRING DU SÖKER I VÄRLDEN"
GANDHI

Vi hade inte övervikt i bagaget vid incheckningen, men British Airways hade ett lömskt ess i rockärmen. Hos dem får man nu bara checka in en väska per person. Varje extra väska kostar 2000 kr i tillägg! Fy skäms!

Bli inte förvånade om vi inte lyser bruna som mor Annas pepparkakor när vi kommer hem. Av någon otgrundlig anledning har regngudarna följt oss tätt i hasorna de senaste två månaderna.

I Thailand är man lite sena med att fira nyåret. Under Songkran var tanken att yngre skulle visa äldre och munkar respekt genom att droppa vatten på händerna. Numera verkar vattnet räcka till mycket mer än så.

Lämna paraplyet hemma i vattenkrigets Bangkok!

Vi nådde till slut ända fram till Cairns i norra Australien, även om det tog sin lilla tid. Vår fjorton veckor långa resa börjar närma sig sitt slut och vi avslutar tappert vår resestudie i Bangkok, trots pågående vattenkrig.

På många håll i världen har vi träffat på människor som lever sina liv i miljöer som varken är hälsosamma eller speciellt människovänliga. Vi bygger städer som långsamt förgiftar både oss och vår miljö verkar det som.

Kanske är det så enkelt att det är våra egon som skapar de här miljöerna vi egentligen inte vill ha. Det är ju våra egna bilar och mopeder som fyller gatorna och det är våra egna sopor som sprids med vinden. Gandhi föreslog att vi skulle starta förändringen inom oss själva. Och kanske, om vi alla kunde minska våra egon en smula så skulle både våra liv och våra städer se bättre ut. De flesta av oss har nog en stående inbjudan till AE, anonyma egoister. Ses vi måhända på nästa möte?

Som av en händelse, efter fyra regniga veckor i Australien möter Bangkok upp regn trots att regnperioden normalt inte börjar förrän i slutet på maj. Och som om inte det vore nog så är gatorna idag fyllda med beväpnade nyårsfirare. Det enda ett paraply kan åstadkomma är ett ännu ivrigare anfall av vattensprutande kämpar. Här blir man blöt helt enkelt!

NÄSTA VECKA...

Imorgon lämnar vi Bangkok bakom oss och fortsätter istället äventyret på hemmaplan. Väl mött!